

Vážení čtenáři,

dostává se vám do rukou knížka, o které nelze říct, že je ke čtení. Jde spíše o to, aby nám texty volně plynoucí připomínaly mozaiku dějin lokality, kde z historické nutnosti vyrostl Újezd u Brna. Podíváme-li se na prvé nejstarší písemné údaje, zjistíme, že šlo o lokalitu, která je obydlená minimálně tisíc let. Vždyť datum 1131 není zmínkou vzniku, ale je zmínkou o již existující osadě. To mne nutí položit si otázku, co všechno proběhlo v těchto místech, kolik krásy, kolik smutku a tragédií, které zapadly, protože o tom nebyly udělány žádné zápisy.

Sbírali jsme mozaiku z útržků, zmínek. Vznikla kniha, která připomíná chrámové okno, skrze něž vstupuje světlo do našeho času, abychom pochopili svůj vlastní původ. V některých chvílích si každý z nás položí otázku: Odkud jdeme? Kam přicházíme? Co přijde po nás? Tážeme se, zda mnohá lidská trápení, úspěchy a neúspěchy nezapadnou v toku dějin a my sami se postupně staneme bezejmennými, dokonce neznámými obyvateli vlastního bytí. Dokladem jsou naše tři hřbitovy, ano tři. Z jednoho je již park, kde už nedokážeme identifikovat, kdo tam leží, kdy se narodil, kdy zemřel. Zbývající dva nám dávají možnost procházky v čase i mimo čas, kdy nápisy nám mnohdy nic neříkají, ale někdy připomenou, kdo tam vlastně leží. V tuto chvíli si pak možná uvědomíme, že jednou i my skončíme putování tímto světem se smyslem i beze smyslu, v té kráse bytí s těžkou zkouškou zapomnění. Přikryje nás Stará hora tichým šumem obvinění, že jsme své životní úkoly splnili či nesplnili. A tak dej Bůh, abychom nebyli obviněni, že po nás nic nezůstalo. Ani krása ani láska, pouze sobectví svého bytí.

Zde máme důvod, proč vydat tuto knihu. Protože zapomnění je tím překonáno, není důvod ke skepsi – jednou nás objeví, když budou číst.

Když procházíme krásou tohoto kraje, zjišťujeme, že ač rovina, přesto má svá kouzla, nad kterými majestátně stojí Stará hora – pamětnice všeho dění. A tak nezůstává nic jiného

v povinnosti, než přiložit mapku, která každé místo jménem vyznačuje. Kde se vzaly tyto názvy? Co jsou to *Pranty, Frejunky, Glózně, Chřibky, Malá flonka, Padělky, Proskorky, Přidánky*? Všechno zní s něžností jména krásné ženy, avšak je to půda, která je živila a byli vděční. Chápu toto přirovnání. Tato půda dala žít lidem v okolí, byla věrná, vrátila všechno, co jí člověk dal. Projděte si přiloženou mapku a pohrajte si se slovy, která však neukrývají pouze název místa. Ukrývají chvíle mileneckých dvojic, schovaných v čase a prostoru, aby mohly být samy spolu v kráse bytí.

A tak prosím každého, kdo úvod přečetl, aby prošel okolí a pak se ke knize vrátil s laskavostí, bez kritiky, protože nejde o dějiny, ale o kousky bytí.

Váš starosta Jan Hradil

KATASTRÁLNÍ

MAPA

obcí

ÚJEZDA

a

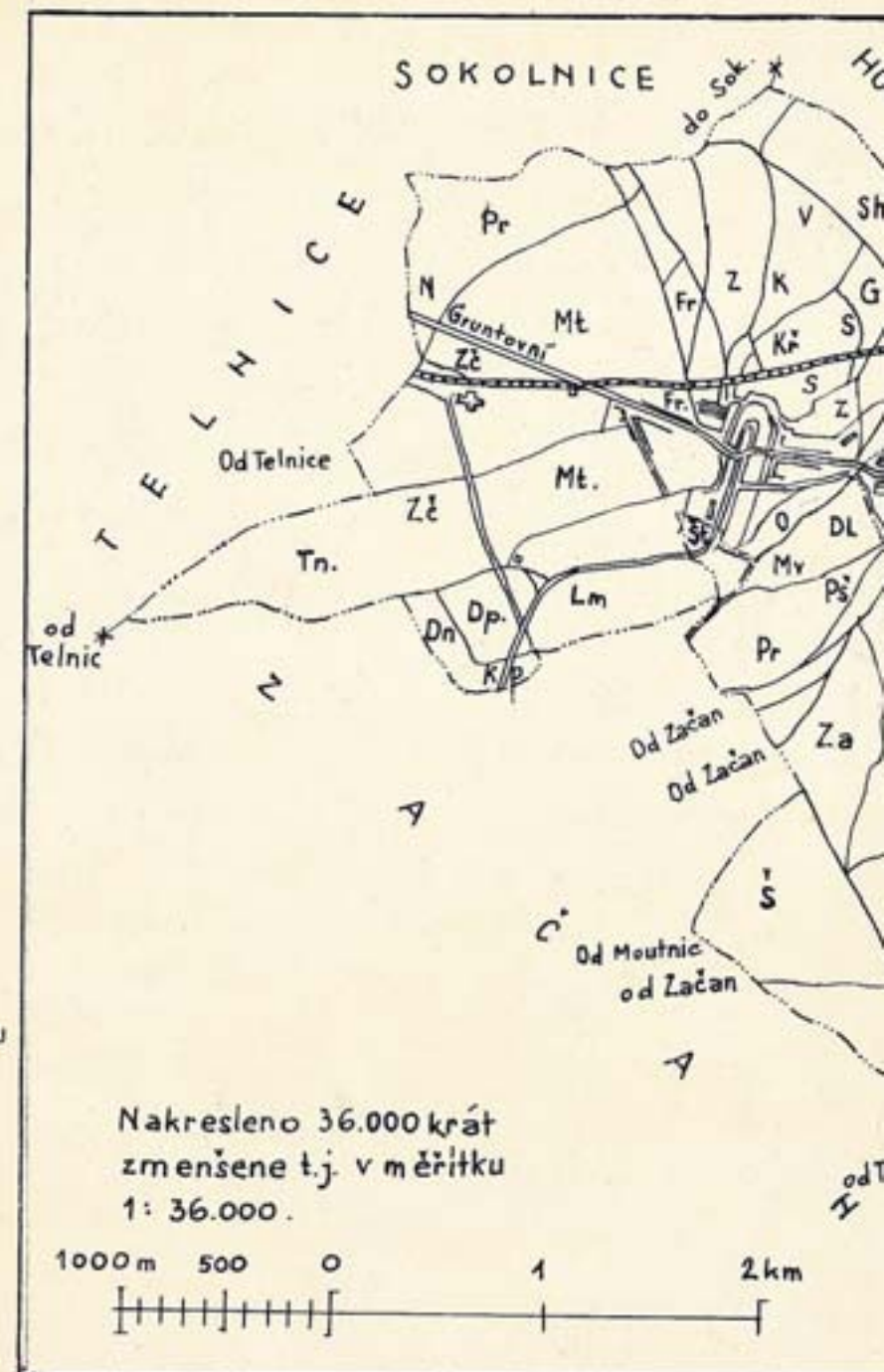
RYCHMANOVA

Zmenšené dle kat. map
nakreslil Fr. Hadaš

Značky:

- == silnice
- cesty
- ..... chodník
- ▬▬▬ dráha
- - - hranice újezdského katastru
- - - hranice rychmanovského katastru

- vodstvo
- ⊕ budovy
- x rozhraní katastrů

Nakresleno 36.000 krát
zmenšene t.j. v měřítku
1: 36.000.

Kopii provedl 20/II. 1966 Fr. Formánek

Proč se nemá zapomínat

Bývalo kdysi normální, že si lidé psali deníčky, záznamníčky, ba kroniky, kde pro sebe a pro své potomky zaznamenávali to nejdůležitější, co s sebou přinášely dny. Tenhle bohulibý zvyk však skomírá v době, která se dívá pouze dopředu a zaznamenávají se jen plány. Škoda. Škoda všeho, co bude zasypáno v minulosti, a co už nikdy nepotěší, nevaruje, nepoučí.

Vesničky a vísky mívaly svého patriota, písmáka, místního znalce. Býval to člověk velmi vážený a vyhledávaný, který s láskou zaznamenával vše, co se v jeho kraji odehrálo zajímavého. Vždyť kraj, který je nám domovem, to je také živoucí organismus a má své orgány, pocity, zážitky a následky, stejně jako lidské tělo. Prochází obdobím zrození, prořezávání zoubků, dospívání, zamilovanosti, sňatku, rozvodu, přátelství, klidu a pohody. Příroda to vše doprovází slzami deště či bouří, požáry i úrodou. Města už jsou příliš veliká těla na to, aby bylo možno tak jednoduše zaznamenat všechno důležité o takovém kvantu lidských osudů a prožitků. Přesto jsou takoví hrdinové, že se pokusili zaznamenat historii nejen měst, ale i národů. My se podíváme do osudů dříve městyse, dnes města Újezdu, který měl to štěstí, že se zde našli lidé, již chtěli zanechat zprávu pro příští generace. Zprávu, že tu byli a co všechno prožívali. Pro mnohé je to jistě dobrodružství mnohem důležitější a větší, než poselství pro mezigalaktické civilizace.

Je to jen jeden městys a jen drobný časový úsek, ale je nesmírně důležitý pro celou naši civilizaci, protože zobrazuje doby a lidi tak, abychom se mohli poučit a rozpomenout. Taky se trochu pobavíme a zasmějeme nad tím, co dřív lidem dělalo starosti a čím se radovali. Snad nás toto nahlédnutí do historie přinutí srovnat si své vlastní dny a udělat si pár vlastních poznámek o tom, co jsme sami prožili a prožíváme a co budeme jednou svým dětem vyprávět.

Díky všem písmákům, kteří nebyli líní a fascinováni zdánlivými maličkostmi, nechali nám úžasné zprávy z dob, do nichž se už jinak nepodíváme.

Když jsem pročetla záznamy, které nám tu kronikáři zanechali, uvědomila jsem si, v čem jsou problémy dnešní doby jiné a v čem se naopak historie opakuje.

Noční pohled na Újezd u Brna

Pohled na Újezd u Brna